

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 13. januára 2011 *

Vo veci T-362/08,

IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, so sídlom v Hamburgu (Nemec-ko), v zastúpení: S. Crosby, solicitor, a S. Santoro, advokát,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporujú:

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: J. Bering Liisberg a B. Weis Fogh, splnomocnení zástupcovia,

Fínska republika, v zastúpení: pôvodne J. Heliskoski, M. Pere a H. Leppo, neskôr J. Heliskoski, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: angličtina.

a

Švédске královstvo, v zastúpení: K. Petkovska, A. Falk a S. Johannesson, splnomocnené zástupkyne,

vedľajší účastníci konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: C. O'Reilly a P. Costa de Oliveira, splnomocnené zástupkyne,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 19. júna 2008 odmietajúceho prístup žalobkyne k dokumentu doručenému Komisii nemeckými orgánmi v rámci konania o deklasifikácii chráneného územia v zmysle smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 týkajúcej sa ochrany prirodzených biotopov, ako aj voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín (Ú. v. ES L 206, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102),

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka komory E. Martins Ribeiro, sudcovia N. Wahl a A. Dittrich (spravodajca),

tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. apríla 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

- 1 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) definuje zásady, podmienky a obmedzenia práva na prístup k dokumentom týchto inštitúcií, ktoré je stanovené v článku 255 ES. Toto nariadenie sa uplatňuje od 3. decembra 2001.
- 2 Článok 2 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje:

„1. Každý občan únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v niektorom členskom štáte má právo na prístup k dokumentom orgánov v súlade s pravidlami, podmienkami a obmedzeniami určenými v tomto nariadení.

...

3. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky dokumenty zo všetkých oblastí činnosti Európskej únie, ktoré niektorý z orgánov má, to znamená dokumenty, ktoré vypracoval alebo dostal a ktoré má v držbe.

...“

3 Článok 3 nariadenia č. 1049/2001 uvádza:

„Na účely tohto nariadenia:

- a) ‚dokumentom‘ sa rozumie akýkoľvek obsah bez ohľadu na to, aké je jeho médium (napísaný na papieri alebo uložený v elektronickej forme alebo ako zvukový, vizuálny alebo audiovizuálny záznam), týkajúci sa akejkoľvek veci vzťahujúcej sa na politiku, činnosť a rozhodnutia, ktoré spadajú do oblasti pôsobnosti príslušného orgánu;
- b) ‚treťou osobou‘ sa rozumie akákoľvek fyzická alebo právnická osoba alebo akýkoľvek subjekt mimo príslušného orgánu, vrátane členských štátov, iných orgánov alebo inštitúcií patriacich do spoločenstva alebo mimo neho a tretie krajiny.“

4 V článku 4 nariadenia č. 1049/2001, ktorý definuje výnimky z vyššie uvedeného práva na prístup, sa uvádza:

„1. Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

a) verejného záujmu týkajúceho sa:

- verejnej bezpečnosti,

- obrany a vojenských vecí,

- medzinárodných vzťahov,

- finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky spoločenstva alebo niektorého členského štátu;

...

3. ...

Prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutom orgáne, bude odmietnutý aj po prijatí rozhodnutia, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

4. Pokiaľ ide o dokumenty tretej osoby a nie je jasné, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený, orgány sa poradia s tretou osobou s cieľom posúdiť, či sa môže použiť výnimka z odseku 1 alebo 2.

5. Členský štát môže požiadať orgán, aby nezverejnil dokument pochádzajúci z daného členského štátu bez jeho predchádzajúceho súhlasu.

6. Ak sa ktorákoľvek z výnimiek vzťahuje iba na niektoré časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti dokumentu sa uvoľnia na zverejnenie.

7. Výnimky stanovené v odsekoch 1 až 3 sa vzťahujú iba na obdobie, v priebehu ktorého je ochrana odôvodnená na základe obsahu daného dokumentu. Výnimky môžu platiť najviac na obdobie 30 rokov. V prípade dokumentov, na ktoré sa vzťahujú výnimky týkajúce sa súkromia alebo obchodných záujmov, a v prípade citlivých dokumentov môžu výnimky, ak to je nevyhnutné, platiť aj na dlhšie obdobie.“

5 Článok 9 nariadenia č. 1049/2001, ktorý sa týka zaobchádzania s citlivými dokumentmi, stanovuje:

„1. Citlivými dokumentmi sa rozumejú dokumenty pochádzajúce z orgánov alebo z agentúr nimi založených, z členských štátov, tretích krajín alebo medzinárodných organizácií, ktoré sú v súlade s pravidlami príslušného orgánu klasifikované ako ‚TRÈS SECRET/TOP SECRET‘, ‚SECRET‘ alebo ‚CONFIDENTIEL‘ a ktoré chránia základné záujmy Európskej únie alebo jedného alebo viacerých jej členských štátov v oblasti, na ktorú sa vzťahuje článok 4 ods. 1 písm. a), predovšetkým verejnú bezpečnosť, obranu a vojenské veci.

2. Žiadosti o prístup k citlivým dokumentom môžu v súlade s postupmi stanovenými v článkoch 7 a 8 spracovávať iba osoby, ktoré majú právo oboznamovať sa s týmito

dokumentmi. Tieto osoby zároveň posúdia bez toho, aby bol dotknutý článok 11 ods. 2 ktoré odkazy na citlivé dokumenty je možné uviesť vo verejnom registri.

3. Citlivé dokumenty sa zaznamenávajú v registri alebo uvoľňujú na uverejnenie iba so súhlasom ich pôvodcu.

...“

- 6 Článok 6 ods. 4 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102) znie:

„Ak sa aj napriek negatívnemu odhadu dosahov na lokalitu a pri neexistencii alternatívnych riešení plán alebo projekt musí realizovať z dôvodov vyššieho verejného záujmu, vrátane záujmov sociálnej a ekonomickej povahy, členský štát prijme všetky kompenzačné opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, že celková koherencia sústavy Natura 2000 bude ochránená. O prijatých kompenzačných opatreniach informuje Komisiu.

Ak sa v príslušnej lokalite vyskytuje prioritný biotop a/alebo prioritný druh, jediné dôvody, ktoré môžu prichádzať do úvahy, sú tie, ktoré sa týkajú zdravia alebo bezpečnosti ľudí, priaznivých dôsledkov primárneho významu na životné prostredie alebo tiež stanoviska Komisie k ďalším nevyhnutným dôvodom vyššieho verejného záujmu.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 7 Žalobkyňa, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, je mimovládnu organizáciu aktívnou v oblasti zachovania životných podmienok zvierat a ochrany prírody.
- 8 Komisia Európskych spoločenstiev na základe žiadosti Spolkovej republiky Nemecko založenej na článku 6 ods. 4 druhom pododseku smernice 92/43 vydala 19. apríla 2000 kladné stanovisko k realizácii priemyselného projektu v oblasti Mühlenberger Loch, ktorá je chráneným územím v zmysle tejto smernice. Tento projekt spočíval vo zväčšení továrne spoločnosti D. na účely konečnej montáže lietadiel Airbus A3XX.
- 9 Listom z 20. decembra 2001 adresovaným Komisii žalobkyňa požiadala o prístup k rôznym dokumentom, ktoré boli doručené uvedenej inštitúcii v rámci skúmania vyššie uvedeného priemyselného projektu, teda korešpondencii pochádzajúcej od Spolkovej republiky Nemecko, mesta Hamburg, ako aj od nemeckého predsedu vlády.
- 10 Vzhľadom na to, že článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 Komisii zakazoval zverejnenie predmetných dokumentov, Komisia 26. marca 2002 vydala rozhodnutie odmietajúce žalobkyni prístup k niektorým dokumentom, ktoré jej boli doručené v rámci konania, v ktorom vydala svoje stanovisko z 19. apríla 2000.
- 11 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 4. júna 2002 podala žalobu, v ktorej navrhovala zrušenie rozhodnutia Komisie z 26. marca 2002.

- 12 Súd prvého stupňa rozsudkom z 30. novembra 2004, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisía (T-168/02, Zb. s. II-4135), zamietol túto žalobu ako nedôvodnú.
- 13 Dňa 10. februára 2005 Švédsko ako vedľajší účastník konania v už citovanej veci T-168/02 podalo odvolanie na Súdny dvor proti rozsudku vydanému Súdom prvého stupňa v tejto veci.
- 14 Rozsudkom z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisía (C-64/05 P, Zb. s. I-11389), Súdny dvor zrušil rozsudok IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisía, už citovaný v bode 12 vyššie, ako aj rozhodnutie Komisie z 26. marca 2002.
- 15 Po vydaní rozsudku Švédsko/Komisía, už citovaného v bode 14 vyššie, žalobkyňa listom z 13. februára 2008 adresovaným Komisii zopakovala svoju žiadosť o prístup k dokumentom doručeným tejto inštitúcii v rámci skúmania projektu Mühlenberger Loch, ktoré pochádzali od nemeckých orgánov.
- 16 Listom z 20. februára 2008 Komisia potvrdila doručenie listu žalobkyne z 13. februára 2008.
- 17 Dňa 26. marca 2008 žalobkyňa vyzvala Komisiu, aby odpovedala na jej žiadosť z 13. februára 2008.
- 18 Listom zo 7. apríla 2008 Komisia informovala žalobkyňu, že prebieha konzultácia s nemeckými orgánmi, pokiaľ ide o zverejnenie požadovaných dokumentov.

- 19 Dňa 9. apríla 2008 žalobkyňa opäť vyzvala Komisiu, aby odpovedala na jej žiadosť z 13. februára 2008, a to do 22. apríla 2008.
- 20 Keďže Komisia k tomuto dátumu neodpovedala, žalobkyňa podala listom z 29. apríla 2008 opakovanú žiadosť.
- 21 Dňa 19. mája 2008 Komisia oznámila žalobkyni prijatie opakovanej žiadosti a vyhlásila, že odpoveď jej bude poskytnutá v lehote stanovenej nariadením č. 1049/2001.
- 22 Dňa 19. júna 2008 Komisia prijala rozhodnutie týkajúce sa opakovanej žiadosti žalobkyne (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktoré bolo oznámené žalobkyni v ten istý deň. Komisia týmto rozhodnutím zverejnila všetky dokumenty požadované žalobkyňou, teda osem dokumentov pochádzajúcich od mesta Hamburg a od Spolkovej republiky Nemecko, s výnimkou listu z 15. marca 2000 adresovaného nemeckým kancelárom prezidentovi Komisie (ďalej len „list nemeckého kancelára“), keďže nemecké orgány namietali proti zverejneniu tohto dokumentu.
- 23 Podľa napadnutého rozhodnutia jednak nemecké orgány vyhlásili, že zverejnenie listu nemeckého kancelára by narušilo ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy a hospodársku politiku Spolkovej republiky Nemecko, v zmysle článku 4 ods. 1 písm. a) tretej a štvrtej zarážky nariadenia č. 1049/2001.
- 24 Tento list totiž obsahoval dôverné vyhlásenie, ktoré bolo vydané výlučne na interné účely. Tento dokument sa týkal dôvernej veci v rámci hospodárskej politiky Spolkovej republiky Nemecko a iných členských štátov. Zverejnenie tohto dokumentu by nielen narušilo dôvernoscť v medzinárodných vzťahoch medzi Spolkovou republikou

Nemecko, inštitúciami Európskej únie a inými členskými štátmi, ale takisto by spôsobilo ujmu aj hospodárskej politike Spolkovej republiky Nemecko a ostatných členských štátov. V dôsledku toho prístup k listu nemeckého kancelára musel byť odmietnutý podľa článku 4 ods. 1 písm. a) tretej a štvrtej zarážky nariadenia č. 1049/2001.

25 Ďalej nemecké orgány uviedli, že zverejnenie listu nemeckého kancelára by vážne narušilo ochranu rozhodovacieho procesu Komisie v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

26 Tento list sa totiž týkal dôverného vyhlásenia adresovaného Komisii, vydaného výlučne na interné použitie v rámci rokovaní týkajúcich sa stanoviska Komisie z 19. apríla 2000. Dokument sa týkal hospodárskej politiky Spolkovej republiky Nemecko a ostatných členských štátov. Zverejnenie tohto dokumentu by narušilo dôvernosť a spôsobilo ujmu vzťahom medzi Spolkovou republikou Nemecko, inštitúciami Únie a inými členskými štátmi. To by vážne narušilo rozhodovací proces Komisie. V dôsledku toho sa uplatnila výnimka uvedená v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001, pokiaľ ide o list nemeckého kancelára.

27 Komisia okrem toho v napadnutom rozhodnutí uviedla, že podľa článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 sa neuplatní výnimka z práva na prístup, ak existuje vyšší verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie predmetného dokumentu. Napriek tomu, že sa na predmetný dokument vzťahovali takisto dve výnimky uvedené v článku 4 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001, pri ktorých sa nemusí vykonať test verejného záujmu, Komisia v predmetnom prípade aj tak preskúmala, či existuje takýto vyšší verejný záujem.

- 28 Podľa Komisie na to, aby existoval vyšší verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie, musí byť takýto záujem po prvé verejný a po druhé vyšší, teda musí prevážiť nad záujmami chránenými článkom 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001. V predmetnom prípade jej však nebol predložený nijaký prvok, ktorý by mohol naznačovať existenciu prípadného vyššieho verejného záujmu v zmysle uvedeného nariadenia, ktorý by prevažoval nad požiadavkou ochrany rozhodovacieho procesu Komisie.
- 29 Pokiaľ ide o otázku čiastočného prístupu k predmetnému dokumentu, Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí, že podľa rozsudku Švédsko/Komisia, už citovaného v bode 14 vyššie, bola povinná vyvodiť dôsledky z výsledku procesu konzultácií a odmietnuť prístup k listu nemeckého kancelára na základe námietok uvádzaných nemeckými orgánmi a nimi uvádzaných dôvodov. Preto keď boli tieto orgány proti zverejneniu celého listu nemeckého kancelára, žiadny čiastkový prístup k tomuto dokumentu nebolo možné schváliť na základe článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 30 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 28. augusta 2008 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 31 Listom zapísaným do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 9. januára 2009 podala Fínska republika návrh na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov žalobkyne. Tomuto návrhu sa po vypočutí hlavných účastníkov konania vyhovel uznesením predsedu ôsmej komory Súdu prvého stupňa z 5. marca 2009.

- 32 Fínska republika predložila 17. apríla 2009 vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania. Podaniami do kancelárie Súdu prvého stupňa z 26. júna 2009 hlavní účastníci konania predložili svoje pripomienky k tomuto vyjadreniu.
- 33 Listami zapísanými do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 18. a 29. júna 2009 podali Švédske kráľovstvo a Dánske kráľovstvo návrh na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov žalobkyne. Tomuto návrhu sa po vypočutí hlavných účastníkov konania vyhovel uzneseniami predsedu ôsmej komory Súdu prvého stupňa z 12. augusta 2009.
- 34 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (ôsma komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania.
- 35 Prednesy hlavných účastníkov konania, Dánskeho kráľovstva a Švédskeho kráľovstva a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 16. apríla 2010. Vzhľadom na to, že Fínska republika sa nemohla zúčastniť na pojednávaní, rozhodlo sa pred skončením ústnej časti konania o tom, že sa položí Fínskej republike písomná otázka týkajúca sa prípustnosti jej argumentácie, pokiaľ ide o čiastočný prístup k listu nemeckého kancelára a uplatnenie výnimiek z predmetného práva na prístup podľa článku 4 ods. 6 a 7 nariadenia č. 1049/2001 z hľadiska *ratione temporis*. Fínska republika odpovedala v stanovenej lehote a hlavní účastníci konania, Dánske kráľovstvo a Švédske kráľovstvo predložili svoje pripomienky.
- 36 Pokiaľ ide o pripomienky žalobkyne, tie sa neobmedzovali na obsah odpovede Fínskej republiky. Keďže nie je povolené, aby účastníci konania doplnili spis vo väčšom rozsahu, ako sú pripomienky k uvedenej odpovedi, po pojednávaní, predseda ôsmej komory Všeobecného súdu rozhodol 15. júna 2010, že pripojí tieto pripomienky k spisu len v rozsahu, v akom sa týkajú obsahu odpovede Fínskej republiky.

37 Ústna časť konania sa skončila 15. júna 2010.

38 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— nariadil Komisii oznámiť Všeobecnému súdu obsah listu nemeckého predsedu vlády,

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

39 Dánske kráľovstvo, Fínska republika a Švédske kráľovstvo navrhujú, aby Všeobecný súd zrušil napadnuté rozhodnutie.

40 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 41 Žalobkyňa na podporu svojich žalobných návrhov uvádza dva dôvody. Prvý sa zakladá na porušení článku 4 ods. 1 písm. a) tretej a štvrtej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Podľa tohto článku sa prístup k dokumentu odmieta, ak by jeho zverejnenie narušilo ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide najmä o medzinárodné vzťahy a hospodársku politiku členského štátu. Druhý je založený na porušení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, podľa ktorého prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutej inštitúcii, bude odmietnutý aj po prijatí rozhodnutia, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.
- 42 Vedľajší účastníci konania podporujú argumentáciu žalobkyne v tejto súvislosti. Fínska republika takisto uvádza, že došlo k porušeniu článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 týkajúceho sa možnosti čiastkového prístupu k dokumentu. Okrem toho podľa Fínskej republiky požiadavky článku 4 ods. 7 uvedeného nariadenia týkajúce sa uplatnenia výnimky z práva na prístup stanoveného v druhom pododseku odseku 3 tohto článku z hľadiska *ratione temporis* neboli dodržané. Žalobkyňa v pripomienkach k vyjadreniu Fínskej republiky ako vedľajšieho účastníka konania „súhlasí“ s argumentáciou tohto členského štátu, pokiaľ ide o článok 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001, pričom ju rozšírila na všetky výnimky, o ktoré ide v tejto veci.
- 43 Účastníci konania predložili svoje výklady článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 na účely určenia dôsledkov uplatnenia tohto ustanovenia v predmetnom prípade vzhľadom na rozsudok Švédsko/Komisia, už citovaný v bode 14 vyššie, ktorý je podľa nich stredobodom tohto sporu, a predstavili argumentáciu, ktorá sa vzťahuje na všetky dôvody. Pred tým, ako dôjde k špecifickému preskúmaniu rôznych dôvodov, je potrebné teda preskúmať túto otázku.

O výklade článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001

Tvrdenia účastníkov konania

- 44 Žalobkyňa tvrdí, že je potrebné poznať všetky dôvody, pre ktoré Komisia stanoviskom z 19. apríla 2000 schválila deklasifikáciu prírodnej rezervácie chránenej v rámci programu Natura 2000, ako ho stanovila smernica 92/43. Zdôrazňuje, že Spolková republika Nemecko uviedla viackrát odmietavý postoj Komisie deklasifikovať prírodnú rezerváciu a umožniť zväčšenie továrne spoločnosti D. nachádzajúcej sa na Labe v Hamburgu na účely konečnej montáže lietadiel Airbus A3XX. Komisia schválila deklasifikáciu až krátko po tom, ako dostala list nemeckého kancelára.
- 45 Podľa žalobkyne z rozsudku Švédsko/Komisia, už citovaného v bode 14 vyššie (bod 94), vyplýva, že patrí do právomoci súdu Únie preskúmať, či odmietnutie prístupu zo strany požiadanej inštitúcie mohlo byť oprávnené založené na výnimkách uvedených v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001, a to či už odmietnutie vychádzalo z posúdenia týchto výnimiek samotnou inštitúciou, alebo predmetným členským štátom.
- 46 Teória Komisie spočívajúca v tvrdení, že jej úlohou je len sumárne preskúmať dôvody členského štátu, by *de facto* znamenala opätovné zavedenie autorského pravidla. Komisia musí skúmať v každom jednotlivom prípade, či dokument, ktorý už bol predmetom žiadosti o prístup, patrí do pôsobnosti predmetných výnimiek.

- 47 Dánske kráľovstvo tvrdí, že podľa nariadenia č. 1049/2001 majú inštitúcie Únie rozhodovaciu autonómiu. Majú konečnú zodpovednosť preveriť, či odmietnutie prístupu je dôvodné, a mali by vykonať konkrétne posúdenie žiadosti o prístup k dokumentom.
- 48 Hoci sa v niektorých prípadoch inštitúcie Únie môžu výnimočne obmedziť na posúdenie *prima facie*, skutočnosť, že postup uvedený v článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 sa uplatňuje vo veci samej, nie je okolnosťou, ktorá by odôvodnila, že stačí len posúdenie *prima facie*.
- 49 Fínska republika zdôrazňuje, že keď sa podľa rozsudku Švédsko/Komisia, už citovaného v bode 14 vyššie, uplatní článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001, dotknutá inštitúcia musí vždy pri skúmaní predmetného dokumentu preveriť, či sa výnimky z prístupu k uvedenému dokumentu, ktoré uvádza dotknutý členský štát, môžu uplatniť. Ak podľa posúdenia Komisie dôvody uvádzané členským štátom nie sú vhodné, táto inštitúcia by mala predmetný dokument sprístupniť žiadateľovi. Keďže v predmetnom prípade Komisia nespĺnila túto povinnosť, napadnuté rozhodnutie by malo byť zrušené.
- 50 Na podporu svojho výkladu Fínska republika po prvé tvrdí, že výnimky uvedené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 sa musia vykladať a uplatňovať striktnie.
- 51 Po druhej povinnosť odôvodnenia v zmysle článku 253 ES sa takisto uplatňuje, pokiaľ ide o rozhodnutie o odmietnutí prijaté na základe článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001. Dotknutému členskému štátu sa jednoducho priznáva právomoc zúčastniť sa na procese prijatia rozhodnutia Únie (rozsudok Švédsko/Komisia, už

citovaný v bode 14 vyššie, body 76 a 81). Keďže ide o rozhodnutie inštitúcie Únie, táto inštitúcia je zodpovedná za presné posúdenie uplatniteľnosti predmetných výnimiek.

- 52 Po tretie zrušenie autorského pravidla nariadením č. 1049/2001 by nemalo význam, keby táto inštitúcia, ako tvrdí Komisia, mala len skúmať, či je výnimka uvádzaná členským štátom zjavne nevhodná. Fínska republika dodáva, že inštitúcia Únie musí skúmať v každom jednotlivom prípade, či sa na dokument vzťahujú výnimky uvedené v článku 4 uvedeného nariadenia.
- 53 Švédske kráľovstvo tvrdí, že z rozsudku Švédsko/Komisia, už citovaného v bode 14 vyššie, vyplýva, že dotknutý členský štát nemá všeobecné a nepodmienené právo veta, ktoré by mu umožňovalo svojvoľne brániť zverejneniu dokumentu inštitúciou, a je povinný riadne odôvodniť svoju námietku tak, že sa odvolá na výnimky z práva na prístup uvedené v nariadení č. 1049/2001. Tento rozsudok však nevysvetlil, aký druh skúmania má inštitúcia vykonať, keď je členský štát proti zverejneniu.
- 54 V tejto súvislosti Švédske kráľovstvo uvádza, že Komisia sa musí ubezpečiť, že odôvodnenie členského štátu je formálne aj vecne správne z právneho hľadiska, a musí vykonať individuálne preskúmanie každého dokumentu, ako aj vykonať analýzu, ktorej cieľom je určiť, či existuje konkrétne a skutočné riziko, že zverejnenie dokumentu by mohlo narušiť chránený záujem. Dôležitosť zachovania jednotného výkladu nariadenia č. 1049/2001 svedčí tiež v prospech práva na preskúmanie zo strany inštitúcie.
- 55 Podľa Švédskeho kráľovstva rozhodnutiu inštitúcie musí predchádzať dialóg prebiehajúci v rámci lojálnej spolupráce s členskými štátmi. V niektorých prípadoch,

napríklad keď finančná alebo hospodárska politika členského štátu môže byť negatívne ovplyvnená, by malo prevážiť stanovisko tohto členského štátu. V iných prípadoch, keď zverejnenie dokumentu by mohlo závažne poškodiť rozhodovací proces inštitúcie, by mala mať predmetná inštitúcia väčší priestor na určenie, že argumentácia členského štátu nie je vhodná.

- 56 Komisia zdôrazňuje, že keďže dokument, ku ktorému bol odmietnutý prístup, pochádzal z členského štátu, uplatnila článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001, ako ho vyložil Súdny dvor v rozsudku Švédsko/Komisia, už citovanom v bode 14 vyššie. Tvrdí, že nemecké orgány prejavili svoj odpor proti zverejneniu listu nemeckého kancelára.
- 57 Podľa Komisie ústrednou otázkou je to, v akej miere je povinná rešpektovať námietky členského štátu proti zverejneniu dokumentu, keď sa takáto námietka riadne zakladá na dôvodoch uvedených v rámci výnimiek v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001. Inými slovami, je potrebné určiť, v akej miere je Komisia povinná nahradiť svojím posúdením posúdenie členského štátu.
- 58 Komisia uvádza, že so situáciou, v ktorej dokument, ku ktorému bol žiadaný prístup, pochádza nie od predmetnej inštitúcie, ale od tretej osoby, súvisia dve ustanovenia nariadenia č. 1049/2001, teda článok 4 ods. 4, ktorý sa týka všeobecného režimu prístupu k dokumentom pochádzajúcim od tretích osôb, a článok 4 ods. 5, ktorý sa týka dokumentov pochádzajúcich z členského štátu. Vložením článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 poskytol normotvorca osobitné postavenie členským štátom v súlade s vyhlásením č. 35 o článku 255 ods. 1 ES, pripojeným k záverečnému aktu amsterdamskej zmluvy.

- 59 Podľa Komisie Súdny dvor uviedol v rozsudku Švédsko/Komisia, už citovanom v bode 14 vyššie (bod 44), že požiadavka predchádzajúceho súhlasu členského štátu, ktorú obsahuje článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001, by bola neúčinná, keby napriek námietkam prejavovým zo strany členského štátu proti zverejneniu dokumentu pochádzajúceho z tohto štátu a bez toho, aby inštitúcia mala súhlas uvedeného členského štátu, bola inštitúcia aj tak oprávnená voľne zverejniť predmetný dokument. Takáto požiadavka by bola zbavená akéhokoľvek potrebného účinku, keby potreba získať takýto predchádzajúci súhlas na zverejnenie uvedeného dokumentu závisela v konečnom dôsledku od voľnej úvahy inštitúcie, ktorá má predmetný dokument v držbe. Podľa bodov 45 a 46 tohto rozsudku je dohoda právne odlišná od jednoduchého stanoviska a právo byť konzultovaný už členské štáty vo veľmi veľkej miere získali na základe článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001.
- 60 V bode 47 rozsudku Švédsko/Komisia, už citovanom v bode 14 vyššie, Súdny dvor zdôraznil, že na rozdiel od článku 9 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 článok 4 ods. 5 uvedeného nariadenia poskytuje možnosť v prospech členského štátu, ktorej samotné skutočné využitie v určitom prípade spôsobuje, že z predchádzajúceho súhlasu členského štátu sa stáva podmienka nevyhnutná na budúce zverejnenie predmetného dokumentu.
- 61 Z procesného hľadiska podľa bodu 87 rozsudku Švédsko/Komisia, už citovaného v bode 14 vyššie, členský štát, ktorý prejaví námietku proti zverejneniu dokumentu, je povinný odôvodniť túto námietku vzhľadom na výnimky stanovené v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001. Z bodov 45 až 47 a 76 tohto rozsudku vyplýva, že existencia riadne odôvodnenej námietky bráni Komisii, aby zverejnila predmetný dokument.
- 62 Komisia nemôže uznať námietku prejavenu členským štátom, a je teda povinná vykonať vlastné posúdenie, ak táto námietka nie je riadne odôvodnená alebo ak vznesená námietka neodkazuje na výnimky stanovené v nariadení č. 1049/2001 (bod 88 rozsudku Švédsko/Komisia, už citovaný v bode 14 vyššie).

- 63 Podľa bodu 89 rozsudku Švédsko/Komisia, už citovaného v bode 14 vyššie, je Komisia povinná uviesť v rozhodnutí o odmietnutí dôvody uvádzané členským štátom na účely záveru, že sa má uplatniť jedna z výnimiek z práva na prístup uvedených v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001.
- 64 Komisia tvrdí, že dodržala svoje povinnosti podľa nariadenia č. 1049/2001, ako ho vyložil Súdny dvor v rozsudku Švédsko/Komisia, už citovanom v bode 14 vyššie. Nemecké orgány totiž boli konzultované a boli proti zverejneniu listu nemeckého kancelára, pričom odôvodnili svoje stanovisko tak, že odkázali na výnimky uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) tretej a štvrtej zarážke a v článku 4 ods. 3 druhom pododseku uvedeného nariadenia. Komisia následne skúmala, či námietky boli na prvý pohľad uvádzané dôvodne, a keďže odpoveď na túto otázku bola kladná, uviedla dôvody odôvodňujúce jej rozhodnutie o odmietnutí.
- 65 Podľa Komisie, keď členský štát prejaví námietku, kontrola, ktorú má vykonať, je obmedzená na overenie toho, či sa táto námietka zakladá na prvý pohľad na výnimkách stanovených v nariadení č. 1049/2001 a či nie je zjavne neprimerané odvolávať sa na tieto výnimky. Zjavne nevhodnou námietkou by bola taká námietka, ktorú by členský štát uvádzal na účely odmietnutia prístupu k dokumentu, ktorý zjavne nepatrí do rozsahu námietky, ako ju vykladá súd Únie.
- 66 Súdne preskúmanie legálnosti napadnutého rozhodnutia by malo byť obmedzená na preverenie toho, či sa Komisia riadne ubezpečila, že uplatniteľné výnimky neboli uvádzané zjavne neprípustným spôsobom.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 67 Je potrebné pripomenúť, že ako vyplýva z odôvodnenia č. 4 a článku 1 nariadenia č. 1049/2001, cieľom tohto nariadenia je poskytnúť čo najväčší účinok právu na prístup verejnosti k dokumentom, ktoré má inštitúcia. Podľa článku 2 ods. 3 uvedeného nariadenia sa toto právo vzťahuje nielen na dokumenty vydané inštitúciou, ale takisto na dokumenty prijaté od tretích osôb, medzi ktoré patria aj členské štáty, ako to výslovne uvádza článok 3 písm. b) tohto nariadenia.
- 68 Nariadenie č. 1049/2001 stanovuje v článku 4 výnimky z práva na prístup k dokumentu. Odsok 5 tohto článku uvádza, že členský štát môže požiadať inštitúciu, aby nezverejnila dokument pochádzajúci z tohto členského štátu bez jeho predchádzajúceho súhlasu.
- 69 V predmetnom prípade Spolková republika Nemecko využila možnosť, ktorú jej poskytuje článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001, a požiadala Komisiu, aby nezverejnila list nemeckého kancelára. Svoju námietku odôvodnila výnimkami týkajúcimi sa ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy a hospodársku politiku členského štátu, ako ich stanovuje článok 4 ods. 1 písm. a) tretia a štvrtá zarážka uvedeného nariadenia, ako aj výnimkou týkajúcou sa ochrany rozhodovacieho procesu Komisie, ako stanovuje článok 4 ods. 3 druhý pododsek toho istého nariadenia. Komisia následne odôvodnila v napadnutom rozhodnutí odmietnutie prístupu k listu nemeckého kancelára námietkou prejavenu nemeckými orgánmi podľa článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001.
- 70 Je potrebné teda skúmať rozsah námietky vyjadrenej nemeckými orgánmi podľa článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001.

- 71 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ako vyplýva z rozsudku Švédsko/Komisia, už citovaného v bode 14 vyššie (bod 81), toto ustanovenie má procesnú povahu, keďže sa týka procesu prijímania rozhodnutia Únie.
- 72 Na rozdiel od článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 priznávajúceho tretím osobám v prípade dokumentov, ktoré od nich pochádzajú, iba právo konzultácie odsek 5 tohto článku uvádza predchádzajúci súhlas členského štátu ako nevyhnutnú podmienku zverejnenia dokumentu pochádzajúceho od neho v prípade, že to tento členský štát vyžaduje. V takom prípade inštitúcia, ktorej nebol daný súhlas dotknutého členského štátu, nemôže voľne zverejniť predmetný dokument (rozsudok Švédsko/Komisia, už citovaný v bode 14 vyššie, bod 44). V danom prípade rozhodnutie Komisie týkajúce sa žiadosti o prístup k predmetnému dokumentu závisel teda od rozhodnutia prijatého týmto členským štátom v rámci procesu prijímania napadnutého rozhodnutia.
- 73 Podľa rozsudku Švédsko/Komisia, už citovaného v bode 14 vyššie (bod 58), však článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 neposkytuje dotknutému členskému štátu všeobecné a bezpodmienečné právo veta umožňujúce zabrániť, svojvoľne a bez povinnosti odôvodniť svoje rozhodnutie, zverejneniu akéhokoľvek dokumentu v držbe inštitúcie len preto, že uvedený dokument pochádza z tohto členského štátu.
- 74 Podľa rozsudku Švédsko/Komisia, už citovaného v bode 14 vyššie (bod 76), výkon právomoci, ktorú článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 poskytuje dotknutému členskému štátu, je ohraničený rámcom hmotnoprávných výnimiek uvádzaných v odsekoch 1 až 3 toho istého článku, pričom členskému štátu je v tejto súvislosti priznaná len právomoc zúčastniť sa na rozhodnutí inštitúcie Únie. Predchádzajúci súhlas dotknutého členského štátu, na ktorý odkazuje článok 4 ods. 5 uvedeného nariadenia, sa teda prejavuje nie ako svojvoľné právo veta, ale ako určitý druh súhlasného stanoviska, že neexistujú výnimočné dôvody vyplývajúce z článku 4 ods. 1 až 3 tohto nariadenia. Rozhodovací proces takto zriadený článkom 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 vyžaduje, aby sa inštitúcia a členský štát, ktorých sa to týka, držali hmotnoprávných

výnimiek stanovených v článku 4 ods. 1 až 3 uvedeného nariadenia (rozsudok Švédsko/Komisia, už citovaný v bode 14 vyššie, bod 83).

- 75 Okrem toho je potrebné uviesť, že realizácia takýchto pravidiel práva Spoločenstva je zverená spoločne inštitúcii a členskému štátu, ktorý využil možnosť stanovenú v článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001. V rámci predmetného rozhodovacieho procesu, na ktorom sa zúčastnila inštitúcia a členský štát, ktorých sa to týka, ktorého cieľom bolo určiť, či prístup k dokumentu je potrebné zamietnuť podľa jednej z hmotnoprávných výnimiek uvedených v článku 4 ods. 1 až 3 uvedeného nariadenia, sú tieto subjekty povinné dodržiavať povinnosť lojálnej spolupráce uvedenú v článku 10 ES a pripomenutú v odôvodnení č. 15 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Švédsko/Komisia, už citovaný v bode 14 vyššie, bod 85).
- 76 Členský štát, ktorý po skončení tohto dialógu namieta proti zverejneniu predmetného dokumentu, je povinný odôvodniť túto námietku vzhľadom na uvedené výnimky (rozsudok Švédsko/Komisia, už citovaný v bode 14 vyššie, bod 87).
- 77 Z toho vyplýva, že článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 umožňuje dotknutému členskému štátu, aby bránil zverejneniu dokumentov, ktoré od neho pochádzajú, iba na základe hmotnoprávných výnimiek stanovených v odseku 1 až 3 tohto článku, pričom musí riadne odôvodniť v tejto súvislosti svoje stanovisko (rozsudok Švédsko/Komisia, už citovaný v bode 14 vyššie, body 87 a 99).
- 78 Pokiaľ ide v predmetnom prípade o rozsah článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 voči Komisii, je potrebné pripomenúť, ako Súdny dvor rozhodol v bode 94 rozsudku Švédsko/Komisia, už citovaného v bode 14 vyššie, že vo vzťahu k žiadateľovi to, že došlo k zásahu dotknutého členského štátu, neovplyvňuje povahu rozhodnutia ako aktu Únie, ktorý mu potom adresuje inštitúcia v odpovedi na žiadosť o prístup, ktorú jej podal, pokiaľ ide o dokument, ktorý má v držbe. Tento aspekt je ešte dôležitejší

v prípade, ak je takéto rozhodnutie založené výlučne na tom, že členský štát skúmal uplatniteľnosť uvedených hmotnoprávnych výnimiek.

- 79 Komisia ako autor rozhodnutia o odmietnutí prístupu k dokumentom je zodpovedná za jeho legálnosť. Pred tým, ako odmietne prístup k dokumentu pochádzajúcemu z členského štátu, musí teda preskúmať, či tento členský štát založil svoju námietku na hmotnoprávnych výnimkách stanovených v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001 a či riadne odôvodnil v tejto súvislosti svoje stanovisko.
- 80 V predmetnom prípade treba uviesť, že skúmanie uplatniteľnosti hmotnoprávnych výnimiek musí vyplývať z dôvodov rozhodnutia inštitúcie Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 19. júla 1999, Hautala/Rada, T-14/98, Zb. s. II-2489, bod 67; zo 6. apríla 2000, Kuijer/Rada, T-188/98, Zb. s. II-1959, bod 38, a z 13. apríla 2005, Verein für Konsumenteninformation/Komisia, T-2/03, Zb. s. II-1121, bod 69). Hoci je rozhodnutie o odmietnutí založené výlučne na tom, že dotknutý členský štát skúmal uplatniteľnosť uvedených výnimiek, ich uplatniteľnosť je v konečnom dôsledku závislá na odôvodnení tohto členského štátu. Z toho vyplýva, že odôvodnenie tohto členského štátu musí vyplývať z odôvodnenia rozhodnutia inštitúcie Únie.
- 81 Keďže Komisia nebola proti zverejneniu predmetného dokumentu a uvádza vo svojom rozhodnutí dôvody, na ktoré sa odvolával členský štát, práve dôvody uvádzané týmto členským štátom, stanovené v uvedenom rozhodnutí, musí preskúmať súd Únie.
- 82 Keďže teda vyplýva z ustálenej judikatúry, že z odôvodnenia rozhodnutia inštitúcie Únie musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala (pozri rozsudok Súdneho dvora z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, Zb. s. I-1233, bod 80 a tam citovanú judikatúru), je potrebné uviesť, že dôvody uvádzané dotknutým

členským štátom v rámci jeho žiadosti podanej podľa článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 musia byť takej kvality, aby sa splnili požiadavky článku 253 ES, ako ho vykladá judikatúra v oblasti práva na prístup k dokumentom podľa tohto nariadenia. Odôvodnenie uvedené dotknutým členským štátom musí byť takej povahy, aby umožnilo žiadateľovi pochopiť pôvod a dôvody odmietnutia v jeho prípade a príslušnému súdu vykonať v prípade potreby preskúmanie, na ktoré je poverený (rozsudok Švédsko/Komisia, už citovaný v bode 14 vyššie, bod 89).

83 Súdny dvor už rozhodol, že Komisia nemôže uznať námietku prejavenu členským štátom proti zverejneniu dokumentu, ktorý od neho pochádza, ak táto námietka nie je riadne odôvodnená alebo ak vznesená námietka neodkazuje na výnimky stanovené v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Švédsko/Komisia, už citovaný v bode 14 vyššie, bod 88). V procese prijímania rozhodnutia o odmietnutí prístupu sa Komisia musí ubezpečiť o existencii takéhoto odôvodnenia a uviesť ho v konečne prijatom rozhodnutí (rozsudok Švédsko/Komisia, už citovaný v bode 14 vyššie, bod 99).

84 V rámci skúmania predmetného prípadu je potrebné uviesť, že nie je potrebné rozhodnúť o tom, či Komisia bola povinná okrem čisto formálnej kontroly existencie odôvodnenia odmietnutia prístupu členským štátom a odkazu na výnimky uvedené v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001 vykonať kontrolu *prima facie* alebo úplnú kontrolu dôvodov námietky uvádzaných členským štátom.

85 Pokiaľ ide totiž o zverejnenie alebo odmietnutie prístupu, čo sa týka dokumentu pochádzajúceho z členského štátu, bez jeho predchádzajúceho súhlasu, je možné rozlíšiť dve úrovne kontroly legálnosti takéhoto zverejnenia alebo takéhoto odmietnutia prístupu, teda kontrolu, ktorú je oprávnená Komisia vykonať, pokiaľ ide o námietku

prejavenú členským štátom podľa článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001, a preskúmanie, ktoré môže vykonať súd Únie, pokiaľ ide o konečné rozhodnutie Komisie poskytnúť alebo odmietnuť prístup.

⁸⁶ Predmetný prípad sa týka rozhodnutia o odmietnutí vydaného Komisiou, ktoré nie je v rozpore s dôvodmi námietky uvádzanými dotknutým členským štátom, ale je založené na týchto dôvodoch, a ktorého dôsledkom bolo to, že predmetný dokument nebol oznámený. Otázka, ktorá sa má preskúmať v predmetnom prípade, sa netýka teda typu kontroly, ktorú je Komisia oprávnená vykonať, pokiaľ ide o námietku uvedenú členským štátom podľa článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001. Keďže napadnuté rozhodnutie zodpovedá žiadosti dotknutého členského štátu, otázka, či Komisia bola oprávnená vykonať kontrolu *prima facie*, alebo úplnú kontrolu dôvodov námietky uvádzaných týmto členským štátom, nie je relevantná. Túto otázku by bolo potrebné preskúmať, keby rozhodnutie Komisie nezodpovedalo žiadosti členského štátu. V prípade zhody medzi rozhodnutím Komisie týkajúcim sa zverejnenia dokumentu pochádzajúceho z členského štátu na jednej strane a žiadosti tohto členského štátu podľa článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 na druhej strane je typom preskúmania, ktoré sa má vykonať, ten typ, ktorý je súd Únie oprávnený vykonať, pokiaľ ide o rozhodnutie Komisie o odmietnutí prístupu k predmetnému dokumentu.

⁸⁷ Pokiaľ ide o súdne preskúmanie legálnosti takéhoto rozhodnutia o odmietnutí, z bodu 94 rozsudku Švédsko/Komisia, už citovaného v bode 14 vyššie, vyplýva, že patrí do právomoci súdu Únie preskúmať na základe žiadosti dotknutej osoby, ktorej bol odmietnutý prístup zo strany požiadanej inštitúcie, či toto odmietnutie mohlo byť oprávnené založené na výnimkách uvedených v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001, a to či už odmietnutie vychádzalo z posúdenia týchto výnimiek samotnou inštitúciou, alebo predmetným členským štátom. Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, z dôvodu uplatnenia článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 preskúmanie súdom Únie sa neobmedzuje na preskúmanie *prima facie*. Uplatnenie

tohto ustanovenia nebráni teda pristúpiť k úplnému preskúmaniu rozhodnutia Komisie o odmietnutí, v rámci ktorého mala byť dodržaná najmä povinnosť odôvodnenia a ktoré je založené na hmotnoprávnom posúdení uplatniteľnosti výnimiek stanovených v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001 zo strany dotknutého členského štátu.

- ⁸⁸ Výkon úplného preskúmania zo strany súdu Únie, pokiaľ ide o uplatniteľnosť predmetných hmotnoprávnych výnimiek, nevyhnutne neimplikuje, či Komisia je, alebo nie je oprávnená vykonať úplnú kontrolu týkajúcu sa námietky vznesenej členským štátom podľa článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001. Hoci Komisia odmietla prístup k dokumentu pochádzajúcemu z členského štátu po tom, ako konštatovala na základe kontroly *prima facie*, že podľa nej dôvody námietky uvádzané týmto členským štátom neboli uvedené zjavne nevhodným spôsobom, preskúmanie súdom Únie sa neobmedzuje z dôvodu uplatnenia článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 na *prima facie* preskúmanie uplatniteľnosti hmotnoprávnych výnimiek uvedených v odsekoch 1 až 3 tohto článku, keďže preskúmava uplatniteľnosť týchto výnimiek na základe hmotnoprávneho posúdenia zo strany dotknutého členského štátu.

O prvom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 1 písm. a) tretej a štvrtej zarážky nariadenia č. 1049/2001

- ⁸⁹ Tento dôvod má dve časti, ktoré je potrebné skúmať spoločne. Týka sa výnimiek z práva na prístup z dôvodu ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy a hospodársku politiku členského štátu.

Tvrdenia účastníkov konania

- 90 Pokiaľ ide po prvé o výnimky z práva na prístup z dôvodu ochrany verejného záujmu týkajúceho sa medzinárodných vzťahov stanoveného v článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, žalobkyňa tvrdí, že toto ustanovenie sa neuplatňuje na vnútorné vzťahy v Únii. Medzinárodné vzťahy obsahujú len vzťahy medzi inštitúciami Únie a tretími krajinami alebo medzinárodnými organizáciami.
- 91 V napadnutom rozhodnutí sa Komisia odvolávala výlučne na vzťahy medzi Spolkovou republikou Nemecko, inštitúciami Únie a inými členskými štátmi. V dôsledku toho sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď uplatnila predmetné ustanovenie.
- 92 Pokiaľ ide po druhé o výnimku z práva na prístup z dôvodu ochrany verejného záujmu týkajúceho sa hospodárskej politiky členského štátu stanoveného v článku 4 ods. 1 písm. a) štvrtej zarážke nariadenia č. 1049/2001, Komisia v napadnutom rozhodnutí len uviedla, že predmetný dokument sa týka dôverného vyhlásenia vydaného výlučne pre internú potrebu a že jeho zverejnenie by v dôsledku toho narušilo dôvernú hospodársku politiku Spolkovej republiky Nemecko a iných členských štátov. Neuviedla žiadny ďalší dôvod.
- 93 Podľa žalobkyne krátkosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia možno považovať za odôvodnenú, ak list nemeckého kancelára bol naozaj dôverný. Žalobkyňa zdôrazňuje, že otázkou potom je, či list nemeckého kancelára je, alebo nie je dôverný. Ťažko si vie predstaviť, že by tento list mohol obsahovať tak citlivé informácie, ale pripomína, že jej nebolo umožnené ho konzultovať. Dôkazné bremeno, že list nemeckého kancelára je dôvernej povahy, je na Komisii.

- 94 Žalobkyňa dodáva v pripomienkach k vyjadreniu Fínskej republiky ako vedľajšieho účastníka konania, že to platí o to viac, že už uplynulo veľa času odvetdy, ako Komisia dostala informácie obsiahnuté v tomto dokumente. Komisia mala opätovne posúdiť v zmysle článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 skutočné dôvody, pre ktoré list nemeckého kancelára nebol zverejnený.
- 95 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, iba jeden z účastníkov rozhodovacieho procesu môže mať veľkú mieru voľnej úvahy. Výkon takejto právomoci posúdenia môže v dôsledku toho potom podliehať preskúmaniu súdom Únie. V predmetnom prípade bolo rozhodnutie prijaté tretou osobou, ktorá nebola účastníkom rozhodovacieho procesu, teda členským štátom, pričom výkon takejto právomoci z jeho strany nepodlieha súdному preskúmaniu. Tento členský štát nemá teda širokú mieru voľnej úvahy, ale výkon jeho právomoci musí byť v rámci výnimiek stanovených v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001.
- 96 Dánske kráľovstvo tvrdí, že Komisia nedodržala povinnosť odôvodnenia, ktorá jej prináleží, pokiaľ ide o napadnuté rozhodnutie.
- 97 Fínska republika dodáva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, žalobkyňa nemusí preukázať, že predmetná výnimka sa nemôže uplatniť na predmetný dokument, lebo nemá dostatok informácií o obsahu tohto dokumentu.
- 98 Pokiaľ ide o uplatnenie výnimiek z práva na prístup podľa článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 z hľadiska *ratione temporis*, Fínska republika, ktorú v konaní podporuje žalobkyňa, Dánske kráľovstvo a Švédske kráľovstvo, zdôrazňuje, že toto ustanovenie je nerozlučne spojené s ustanoveniami odsekov 1 až 3 toho istého článku.

- 99 Švédske kráľovstvo zdôrazňuje, že výnimka z práva na prístup uvedená v článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 sa neuplatní z dôvodu neexistencie medzinárodnej povahy predmetných vzťahov.
- 100 Komisia namieta proti argumentácii žalobkyne a vedľajších účastníkov konania.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 101 V rámci tohto dôvodu žalobkyňa tvrdí, že Komisia nemohla oprávnene odôvodniť svoje odmietnutie poskytnúť prístup k listu nemeckého kancelára námietkou podanou nemeckými orgánmi podľa článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001, opierajúc sa o výnimky týkajúce sa ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy a hospodársku politiku členského štátu, stanovené v článku 4 ods. 1 písm. a) tretej a štvrtej zarážke uvedeného nariadenia.
- 102 Je potrebné najprv preskúmať vzhľadom na úvahy týkajúce sa výkladu článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 (pozri body 67 až 88 vyššie) výhradu založenú na výnimke týkajúcej sa ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o hospodársku politiku členského štátu, stanovenej v článku 4 ods. 1 písm. a) štvrtej zarážke uvedeného nariadenia.
- 103 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v predmetnom prípade odmietnutia zo strany Komisie poskytnúť prístup k dokumentu pochádzajúcemu z členského štátu podľa článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 sa uplatnenie výnimiek týkajúcich sa verejného záujmu uvedených v článku 4 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia zakladá na hmotnoprávnom posúdení zo strany členského štátu a nie Komisie.

104 Pokiaľ ide o rozsah preskúmania legálnosti takéhoto rozhodnutia zo strany súdu Únie, je potrebné uviesť, že Súdny dvor už rozhodol v rámci uplatnenia jednej z hmotnoprávných výnimiek uvedených v článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1049/2001 inštitúciou mimo oblasti pôsobnosti článku 4 ods. 5 uvedeného nariadenia, že je potrebné priznať tejto inštitúcii veľkú mieru voľnej úvahy na účely určenia, či zverejnenie dokumentov patriacich do oblastí, na ktoré sa vzťahujú uvedené výnimky, môže spôsobiť ujmu verejnemu záujmu. Súdny dvor založil takúto mieru voľného posúdenia najmä na skutočnosti, že takéto rozhodnutie o odmietnutí má komplexnú a citlivú povahu, čo si vyžaduje veľmi osobitný stupeň opatrnosti, a že kritériá uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1049/2001 sú veľmi všeobecné (rozsudok Sison/Rada, už citovaný v bode 82 vyššie, body 34 až 36).

105 Toto odôvodnenie platí takisto, ak v prípade odmietnutia Komisie poskytnúť prístup k dokumentu pochádzajúcemu z členského štátu podľa článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 spočíva uplatnenie hmotnoprávnej výnimky uvedenej v článku 4 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia na posúdení členského štátu. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že posúdenie toho, či zverejnenie dokumentu poškodzuje záujmy chránené takýmito hmotnoprávnymi výnimkami, môže patriť do politickej zodpovednosti tohto členského štátu (pozri analogicky rozsudky Súdu prvého stupňa Hautala/Rada, už citovaný v bode 80 vyššie, bod 71, a zo 7. februára 2002, Kuijer/Rada, T-211/00, Zb. s. II-485, bod 53). V takomto prípade tento členský štát musí disponovať rovnako ako inštitúcia veľkou mierou voľnej úvahy.

106 Z toho vyplýva, že v predmetnom prípade je potrebné priznať Spolkovej republike Nemecko veľkú mieru voľnej úvahy na účely určenia, či zverejnenie dokumentov patriacich do oblastí, na ktoré sa vzťahuje výnimka uvedená v článku 4 ods. 1 písm. a) štvrtej zarážke nariadenia č. 1049/2001, môže poškodiť verejný záujem.

- 107 Preskúmanie súdom Únie sa musí preto obmedziť na overenie dodržania procesných pravidiel a pravidiel odôvodnenia, vecnej správnosti skutkových zistení, ako aj absencie zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomocí (pozri v tomto zmysle rozsudok Sison/Rada, už citovaný v bode 82 vyššie, body 34 a 64).
- 108 Pokiaľ ide o výnimku týkajúcu sa ochrany verejného záujmu z dôvodu hospodárskej politiky členského štátu uvedeného v článku 4 ods. 1 písm. a) štvrtej zarážke nariadenia č. 1049/2001, žalobkyňa v prvom rade namieta proti tomu, že by odôvodnenie napadnutého rozhodnutia bolo v prípade tejto výnimky dostatočné, pričom tvrdí, že Komisia len stručne uviedla dôvernú povahu vyhlásenia obsiahnutého v liste nemeckého kancelára bez toho, aby uviedla akýkoľvek ďalší dôvod, a v druhom rade proti uplatniteľnosti tejto výnimky v predmetnom prípade. Dánske kráľovstvo takisto tvrdí, že Komisia nedodržala povinnosť odôvodnenia, ktorá jej prináleží.
- 109 Pokiaľ ide v prvom rade o odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, z ustálenej judikatúry vyplýva, že podľa článku 253 ES musí byť odôvodnenie prispôbené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka uvedenia dôvodov musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky uvedeného článku 253, sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj s ohľadom na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (pozri rozsudok Sison/Rada, už citovaný v bode 82 vyššie, bod 80 a tam citovanú judikatúru).

- 110 V prípade rozhodnutia o odmietnutí prístupu k dokumentu na základe výnimky uvedenej v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 musí odôvodnenie poskytnúť vysvetlenie, pokiaľ ide o to, ako by mohol prístup k tomuto dokumentu konkrétne a účinne poškodiť záujem chránený touto výnimkou (rozsudok Súdneho dvora z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, Zb. s. I-4723, bod 49, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. marca 2009, Borax Europe/Komisia, T-121/05, neuverejnený v Zbierke, bod 37).
- 111 Môže byť však nemožné uviesť dôvody dôvernosti dokumentu bez toho, aby nebol odhalený jeho obsah, čím by výnimka bola zbavená podstaty jej účelu (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 26. apríla 2005, Sison/Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, Zb. s. II-1429, bod 60 a tam citovanú judikatúru). Uplatnenie tejto judikatúry nevyžaduje na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, aby išlo o citlivý dokument v zmysle článku 9 nariadenia č. 1049/2001 (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 5. marca 1997, WWF UK/Komisia, T-105/95, Zb. s. II-313, bod 65; z 25. apríla 2007, WWF European Policy Programme/Rada, T-264/04, Zb. s. II-911, bod 37, a z 30. januára 2008, Terezakis/Komisia, T-380/04, neuverejnený v Zbierke, bod 71).
- 112 Ako totiž už Súdny dvor rozhodol, potreba neuvedenia skutočností, ktoré by tým nepriamo poškodili záujmy, ktorých ochranu uvedené výnimky práve sledujú, je zdôraznená najmä v článku 11 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok z 1. februára 2007, Sison/Rada, už citovaný v bode 82 vyššie, bod 83). Toto ustanovenie najmä uvádza, že pokiaľ je k dokumentu, či už je citlivej povahy, alebo nie v zmysle článku 9 uvedeného nariadenia, v registri inštitúcie uvedený odkaz, takýto odkaz sa vyhotoví spôsobom, ktorým sa neporušujú ustanovenia o ochrane záujmov uvedené v článku 4 tohto nariadenia.
- 113 V predmetnom prípade Komisia vychádzala na účely odmietnutia poskytnúť prístup k listu nemeckého kancelára, pokiaľ ide o výnimku uvedenú v článku 4 ods. 1 písm. a) štvrtej zarážke nariadenia č. 1049/2001, z toho, že zverejnenie tohto listu

mohlo narušiť ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o hospodársku politiku Spolkovej republiky Nemecko. Podľa odôvodnenia nemeckých orgánov, ako bolo uvedené v napadnutom rozhodnutí, sa list nemeckého kancelára týkal dôverného vyhlásenia vydaného výlučne na interné účely. V tomto liste išlo o dôverné záležitosti hospodárskej politiky Spolkovej republiky Nemecko a iných členských štátov. Zverejnenie tohto listu by narušilo dôvernosť a poškodilo by hospodársku politiku Spolkovej republiky Nemecko a iných členských štátov (pozri bod 24 vyššie).

114 Toto odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, hoci krátke, musí byť primerané kontextu veci a dostatočné na to, aby mohla žalobkyňa posúdiť dôvody odmietnutia prístupu k predmetnému dokumentu a súd Únie vykonať preskúmanie zákonnosti, ktoré mu prináleží.

115 Je potrebné totiž uviesť, že kontext veci je žalobkyni dobre známy.

116 Na jednej strane žalobkyňa poznala kladné stanovisko Komisie z 19. apríla 2000, pokiaľ ide o realizáciu predmetného priemyselného projektu v lokalite Mühlenberger Loch, ktorá je chráneným územím v zmysle smernice 92/43. Tento projekt spočíval vo zväčšení továrne spoločnosti D. na účely konečnej montáže lietadiel Airbus A3XX. V stanovisku z 19. apríla 2000 Komisia najmä posúdila naliehavé dôvody vyššieho verejného záujmu podľa článku 6 ods. 4 smernice 92/43, na ktoré sa odvolávajú nemecké orgány na účely realizácie uvedeného projektu, teda ekonomické a sociálne dôvody ako veľmi veľká hospodárska dôležitosť uvedeného projektu pre mesto Hamburg, severné Nemecko a európsky letecký priemysel napriek negatívnym záverom vyplývajúcim z posúdenia dosahov projektu na lokalitu a neexistencia alternatívnych

riešení. Z týchto naliehavých dôvodov vyššieho verejného záujmu Komisia dospela vo svojom stanovisku k záveru, že negatívne účinky projektu boli odôvodnené.

- 117 Na druhej strane Komisia oznámila žalobkyni v prílohe k napadnutému rozhodnutiu všetky dokumenty pochádzajúce od nemeckých orgánov, o ktoré ju žalobkyňa požiadala, s výnimkou listu nemeckého kancelára.
- 118 V tomto kontexte odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tým, že uvádza, že list nemeckého kancelára predsedovi Komisie sa týkal dôverného vyhlásenia, ktorého zverejnenie by narušilo hospodársku politiku Spolkovej republiky Nemecko a iných členských štátov, jasne dáva najavo, ako podľa Komisie prístup k tomuto dokumentu môže konkrétne a účinne narušiť záujem chránený predmetnou výnimkou. Poskytnutie ďalších informácií týkajúcich sa najmä konkrétneho vyhlásenia uvedeného v danom dokumente by mohlo zbaviť použitú výnimku jej účelu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. apríla 2005, Sison/Rada, už citovaný v bode 111 vyššie, bod 62).
- 119 Z toho vyplýva, že Komisia neporušila povinnosť odôvodnenia.
- 120 Pokiaľ ide v druhom rade o uplatniteľnosť predmetnej výnimky v danej veci, je potrebné skúmať, či posúdenie, podľa ktorého zverejnenie listu nemeckého kancelára mohlo narušiť ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o hospodársku politiku Spolkovej republiky Nemecko, bolo založené na zjavnej chybe nemeckých orgánov.

- 121 Keďže sa tieto výnimky z prístupu k dokumentom odchyľujú od zásady čo najúčinnnejšieho prístupu verejnosti k dokumentom, treba ich vykladať a uplatňovať doslovne (pozri rozsudok z 1. februára 2007, Sison/Rada, už citovaný v bode 82 vyššie, bod 63 a tam citovanú judikatúru).
- 122 Nemecké orgány boli pred tým, ako namietali proti zverejneniu dokumentov požadovaných žalobkyňou, povinné preskúmať, či vzhľadom na informácie, ktoré majú, takéto zverejnenie mohlo naozaj narušiť jeden z aspektov verejného záujmu chráneného výnimkami umožňujúcimi odmietnutie prístupu. Na to, aby sa tieto výnimky mohli uplatniť, musí byť teda riziko narušenia verejného záujmu primerane predvídateľné a nielen čisto hypotetické (rozsudky Kuijer/Rada, už citovaný v bode 105 vyššie, body 55 a 56, a WWF European Policy Programme/Rada, už citovaný v bode 111 vyššie, bod 39). Z ustálenej judikatúry vyplýva, že požadované skúmanie na spracovanie žiadosti o prístup k dokumentom musí mať konkrétnu povahu (pozri rozsudok Verein für Konsumenteninformation/Komisia, už citovaný v bode 80 vyššie, bod 69 a tam citovanú judikatúru). Okrem toho má byť toto konkrétne preskúmanie vykonané pre každý dokument uvedený v žiadosti. Z nariadenia č. 1049/2001 totiž vyplýva, že všetky výnimky uvedené v článku 4 ods. 1 až 3 sa musia vzťahovať na „dokument“ (rozsudky Súdu prvého stupňa Verein für Konsumenteninformation/Komisia, už citovaný v bode 80 vyššie, bod 70, a zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, Zb. s. II-2023, bod 116).
- 123 V predmetnom prípade po prvé z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že preskúmanie žiadosti žalobkyne o prístup k dokumentom bolo vykonané pre každý dokument uvedený v tejto žiadosti. Nemecké orgány totiž nebránili zverejneniu ôsmich dokumentov pochádzajúcich od mesta Hamburg a Spolkovej republiky Nemecko, označených jednotlivito v napadnutom rozhodnutí, ale boli len proti žiadosti o prístup k listu nemeckého kancelára, pričom uviedli v tejto súvislosti konkrétne dôvody, Komisia poskytla prístup k týmto ôsmim dokumentom a odmietla zverejniť len list nemeckého kancelára (pozri bod 22 vyššie).

- 124 Po druhé sa nemecké orgány nedopustili zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospeli v rámci konkrétneho skúmania predmetného dokumentu k záveru, že existuje riziko narušenia hospodárskej politiky Spolkovej republiky Nemecko v prípade zverejnenia listu nemeckého kancelára. Vzhľadom na hospodársku dôležitosť predmetného projektu posúdenie, podľa ktorého takéto riziko bolo odôvodnene predvídateľné a nielen čisto hypotetické, nie je zjavne nesprávne.
- 125 Na jednej strane totiž vyplýva z odôvodnenia poskytnutého nemeckými orgánmi, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí, že na to, aby mohli dospieť k záveru, vykonali konkrétne preskúmanie listu nemeckého kancelára. Námietka nemeckých orgánov bola založená na konkrétnom vyhlásení nemeckého kancelára obsiahnutom v tomto dokumente a nielen na abstraktných skutočnostiach, ako je najmä okolnosť, že tento list pochádzal v danom čase od nemeckého kancelára.
- 126 Na druhej strane, ako aj Komisia uviedla bez toho, aby jej v tom protirečila žalobkyňa, zo skúmania stanoviska z 19. apríla 2000 vyplýva, že úvahy týkajúce sa hospodárskej politiky boli stredobodom rizík deklasifikácie predmetnej lokality. Stanovisko Komisie z 19. apríla 2000 sa týkalo v podstate toho, či existovali v zmysle článku 6 ods. 4 smernice 92/43 okrem veľmi veľkého hospodárskeho významu zväčšenia továrne spoločnosti D. na účely konečnej montáže lietadiel Airbus A3XX pre mesto Hamburg, severné Nemecko a európsky letecký priemysel aj iné naliehavé dôvody vyššieho verejného záujmu, ktoré odôvodňujú realizáciu tohto projektu napriek negatívnym záverom vyvedených z posúdenia dosahov projektu na predmetnú lokalitu, a či neexistujú alternatívne riešenia. Prítomnosť týchto úvah týkajúcich sa hospodárskej politiky žalobkyňa nespochybnila.
- 127 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné dospieť k záveru, že posúdenie, podľa ktorého zverejnenie listu nemeckého kancelára mohlo narušiť ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o hospodársku politiku Spolkovej republiky Nemecko, sa nezakladá na zjavnej chybe nemeckých orgánov.

- 128 Tento záver nemožno spochybníť argumentáciou žalobkyne, podľa ktorej odmietnutie prístupu už nebolo vzhľadom na čas uplynutý od zaslania listu nemeckého kancelára odôvodnené vzhľadom na obsah tohto listu podľa článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 a v zmysle ktorej Komisia mala opäť posúdiť dôvody, pre ktoré tento list nebol zverejnený.
- 129 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 sa predmetné výnimky uplatňujú výlučne v období, počas ktorého je ochrana odôvodnená vzhľadom na obsah dokumentu. Môžu sa uplatňovať maximálne počas obdobia v dĺžke 30 rokov.
- 130 Žalobkyňa v prejednávanej veci až v pripomienkach k vyjadreniu Fínskej republiky ako vedľajšieho účastníka konania odkázala na uplatnenie výnimiek z práva na prístup podľa článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 z hľadiska *ratione temporis*. Žaloba totiž neobsahuje argumentáciu týkajúcu sa článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001. Fínska republika uvádza vo vyjadrení vedľajšieho účastníka konania údajné porušenie článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 výlučne v rámci výnimky z práva na prístup uvedenej v článku 4 ods. 3 druhom pododseku tohto nariadenia, pokiaľ ide o rozhodací proces Komisie. V pripomienkach k tomuto vyjadreniu žalobkyňa kladne prijala teóriu predloženú Fínskou republikou a rozšírila ju na výnimky uvedené v tomto žalobnom dôvode.
- 131 Je potrebné uviesť, že keďže podmienky prípustnosti žaloby a v nej uvedených výhrad sú súčasťou verejného poriadku, Všeobecný súd ich môže v súlade s článkom 113 svojho rokovacieho poriadku skúmať bez návrhu (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdneho dvora z 15. apríla 2010, Makhteshim-Agan Holding a i./Komisia, C-517/08 P,

bod 54, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. septembra 2009, Brink's Security Luxembourg/Komisia, T-437/05, Zb. s. II-3233, bod 54 a tam citovanú judikatúru).

- 132 Z ustanovení článku 44 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 48 ods. 2 rokovacieho poriadku vyplýva, že žaloba musí obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je žaloba založená, a že uvádzanie nových dôvodov je prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.
- 133 Pritom to, že sa žalobca o danej skutočnosti dozvedel počas konania pred Všeobecným súdom, neznamená, že táto skutočnosť je právnym prvkom, ktorý vyšiel najavo v priebehu konania. Ďalej sa ešte vyžaduje, aby sa žalobca nemohol o danej skutočnosti dozvedieť skôr (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. marca 2007, Francúzsko Télécom/Komisia, T-340/04, Zb. s. II-573, bod 164 a tam citovanú judikatúru). V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zo spisu nevyplýva, že žalobkyňa sa nemohla dozvedieť o prípadnom porušení uplatnenia výnimiek z predmetného práva na prístup z hľadiska *ratione temporis*.
- 134 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné dospieť k záveru, že argumentácia žalobkyne, pokiaľ ide o článok 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001, je neprípustná, keďže predstavuje nový dôvod, ktorý nebol uvedený v žalobe. Okrem toho je potrebné uviesť, že táto argumentácia nepredstavuje zosilnenie dôvodov uvádzaných žalobkyňou v žalobe.
- 135 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa a vedľajší účastníci konania, článok 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 nie je totiž nerozlučne spojený s ustanoveniami odsekov 1 až 3 tohto článku. Je pravda, že článok 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 sa musí uplatňovať v súvislosti s výnimkami z práva na prístup uvedenými v odseku 1 až 3 tohto

článku. Nemožno však z toho vyvodiť, že vytýkať porušenie časti týchto ustanovení znamená odvolávať sa na porušenie všetkých týchto ustanovení. Výhrada založená na porušení článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 nemá úzke spojenie s dôvodmi uvedenými žalobkyňou, ktoré sa zakladajú na porušení odsekov 1 a 3 tohto článku. Hoci je totiž konkrétne skúmanie výnimiek uvedených v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001 iste nevyhnutnou podmienkou na rozhodnutie otázky uplatnenia predmetných výnimiek z hľadiska *ratione temporis*, článok 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 sa netýka podmienok uplatnenia týchto výnimiek upravených v odsekoch 1 až 3 tohto článku, ale ich obmedzenej uplatniteľnosti z hľadiska času.

¹³⁶ V každom prípade je potrebné uviesť, že zo spisu nevyplýva, že ochrana predmetného verejného záujmu už nebola odôvodnená v okamihu prijatia napadnutého rozhodnutia, a to vzhľadom na obsah listu nemeckého kancelára. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že na účely podporenia svojej argumentácie týkajúcej sa údajného porušenia článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 ani žalobkyňa, ani vedľajší účastníci konania neuviedli iné skutočnosti ako už uplynutý čas, ako napríklad okolnosti schopné spochybniť dôležitosť predmetných úvah hospodárskej politiky.

¹³⁷ Predmetný list obsahuje vyhlásenie nemeckého kancelára o realizácii projektu rozšírenia továrne spoločnosti D. na účely konečnej montáže lietadiel Airbus A3XX v lokalite Mühlenberger Loch, chráneného územia v zmysle smernice 92/43. Ako už bolo konštatované, úvahy hospodárskej povahy pre mesto Hamburg, severné Nemecko a európsky letecký priemysel boli stredobodom rizík spojených s deklasifikáciou lokality Mühlenberger Loch. Vzhľadom na vyhlásenie obsiahnuté v liste nemeckého kancelára, ktoré sa teda týkalo veci s veľmi veľkou dôležitosťou pre hospodársku politiku Spolkovej republiky Nemecko, obdobie približne ôsmich rokov, ktoré uplynulo od odoslania listu nemeckého kancelára (15. marca 2000) do prijatia napadnutého rozhodnutia (19. júna 2008), sa musí považovať za obdobie, počas ktorého ochrana

verejného záujmu, teda hospodárskej politiky Spolkovej republiky Nemecko, bola odôvodnená.

- 138 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba dospieť k záveru, že Komisia správne odmietla zverejnenie listu nemeckého kancelára po tom, ako Spolková republika Nemecko namietala podľa článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 na základe výnimky týkajúcej sa ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o hospodársku politiku členského štátu uvedenú v článku 4 ods. 1 písm. a) štvrtej zarážke toho istého nariadenia.
- 139 Nie je teda potrebné skúmať ani výhradu založenú na článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, pokiaľ ide o výnimku z práva na prístup týkajúcu sa ochrany verejného záujmu, čo sa týka medzinárodných vzťahov, ani druhý dôvod založený na porušení článku 4 ods. 3 druhého pododseku uvedeného nariadenia, pokiaľ ide o výnimku, čo sa týka ochrany rozhodovacieho procesu.

O údajnom porušení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001

Tvrdenia účastníkov konania

- 140 Fínska republika tvrdí, že Komisia si nespĺnila svoju povinnosť posúdiť možnosť čiastočného prístupu k predmetnému dokumentu podľa článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001. Komisia sa nemala uspokojiť s odkazom na vyhlásenie dotknutého členského štátu, podľa ktorého tento členský štát odmietol poskytnúť prístup k predmetnému dokumentu ako celku.

- 141 V odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom, týkajúcu sa prípustnosti argumentácie, Fínska republika podporovaná žalobkyňou, Dánske kráľovstvo a Švédске kráľovstvo zdôrazňujú, že je prípustná, keďže článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 je nerozlučne spojený s odsekmi 1 až 3 tohto článku.
- 142 Komisia namieta proti argumentácii Fínskej republiky.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 143 Všeobecný súd môže kedykoľvek použiť bez návrhu akúkoľvek neprípustnosť založenú na verejnom poriadku, kam patrí aj prípustnosť argumentácie uvádzanej vedľajším účastníkom konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 23. februára 1961, *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Vysoký úrad*, 30/59, Zb. s. 1, 37).
- 144 Je potrebné konštatovať, že argumentácia týkajúca sa údajného porušenia článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001, pokiaľ ide o otázku čiastočného prístupu k predmetnému dokumentu, bola uvedená len Fínskou republikou. Žalobkyňa túto argumentáciu neuviedla.
- 145 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa článku 40 štvrtého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, uplatniteľného na Všeobecný súd podľa článku 53 tohto štatútu, návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania môže obsahovať iba návrhy podporujúce jedného z účastníkov konania. Okrem toho podľa článku 116 ods. 3 rokovacieho poriadku vedľajší účastník konania musí prijať spor v stave, v akom sa nachádza v čase jeho vstupu do konania. Aj keď tieto ustanovenia nebránia tomu, aby vedľajší účastník konania uviedol tvrdenia odlišné od tvrdení účastníka konania, ktorého v konaní podporuje, môže tak urobiť pod podmienkou, že tieto tvrdenia

nemenia predmet sporu a že smerujú stále k podpore návrhov tohto účastníka konania (pozri v tomto zmysle rozsudky *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Vysoký úrad*, už citovaný v bode 143 vyššie, s. 37, a *Verein für Konsumenteninformation/Komisia*, už citovaný v bode 80 vyššie, bod 52).

¹⁴⁶ V predmetnom prípade je predmetom sporu vzniknutého medzi žalobkyňou a Komisiou zrušenie napadnutého rozhodnutia. Týka sa na jednej strane dôsledkov uplatnenia článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 a na druhej strane údajného porušenia výnimiek z práva na prístup uvedených v článku 4 ods. 1 písm. a) tretej a štvrtej zarážke a v článku 4 ods. 3 druhom pododseku toho istého nariadenia. Ani žaloba, ani vyjadrenie k žalobe neobsahujú informácie o prípadnom porušení článku 4 ods. 6 uvedeného nariadenia. Žalobkyňa okrem toho výslovne uviedla v žalobe, že nenapáda napadnuté rozhodnutie, pokiaľ ide o čiastočný prístup. Údajné porušenie článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 sa vyskytlo po prvýkrát vo vyjadrení Fínskej republiky ako vedľajšieho účastníka konania.

¹⁴⁷ Na rozdiel od toho, čo tvrdí Fínska republika, článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 nie je nerozlučne spojený s odsekmi 1 až 3 tohto článku. Hoci je totiž konkrétne skúmanie výnimiek uvedených v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001 iste nevyhnutnou podmienkou na rozhodnutie o možnosti poskytnúť čiastočný prístup k predmetnému dokumentu (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa *Verein für Konsumenteninformation/Komisia*, už citovaný v bode 80 vyššie, bod 73; *Franchet a Byk/Komisia*, už citovaný v bode 122 vyššie, bod 117, a rozsudok Všeobecného súdu z 19. januára 2010, *Co-Frutta/Komisia*, T-355/04 a T-446/04, Zb. s. II-1, bod 124), skúmanie takejto možnosti sa netýka podmienok uplatnenia predmetných výnimiek stanovených v odsekoch 1 až 3 tohto článku. Požiadavka takéhoto preskúmania vyplýva zo zásady proporcionality. V rámci článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 sa totiž musí skúmať, či cieľ sledovaný odmietnutím poskytnutia prístupu k predmetnému dokumentu možno dosiahnuť aj v prípade, keby sa nesprístupnili len časti, ktoré môžu narušiť chránený záujem (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 6. decembra 2001, *Rada/Hautala*, C-353/99 P, Zb. s. I-9565,

body 27 až 29, a rozsudok WWF European Policy Programme/Rada, už citovaný v bode 111 vyššie, bod 50).

- 148 Podmienky uplatnenia článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 sa preto skúmajú oddelene a v štádiu analýzy, ktoré je iné ako štádium analýzy týkajúce sa výnimiek z práva na prístup uvedených v odsekoch 1 až 3 tohto článku (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. apríla 2005, Sison/Rada, už citovaný v bode 111 vyššie, body 86 až 89, a WWF European Policy Programme/Rada, už citovaný v bode 111 vyššie, body 47 až 55). Iba prípadné porušenie článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 môže spôsobiť zrušenie rozhodnutia o odmietnutí čiastočného prístupu.
- 149 Z toho vyplýva, že argumentácia Fínskej republiky týkajúca sa porušenia článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 nemá prepojenie na predmet sporu, ako bol definovaný účastníkmi konania, a mení teda rámec tohto sporu. Túto argumentáciu je preto potrebné zamietnuť ako neprípustnú.

O návrhu na predloženie predmetného dokumentu

Tvrdenia účastníkov konania

- 150 Žalobkyňa navrhla, aby Všeobecný súd nariadil Komisii opatreniami na zabezpečenie priebehu konania v súlade s článkom 66 ods. 1 rokovacieho poriadku predložiť list nemeckého kancelára na účely toho, aby mohol preskúmať jeho obsah a určiť tak, či a v akej miere sa na tento list vzťahujú výnimky uvádzané Komisiou.

151 Komisia a vedľajší účastníci konania sa nevyjadrili k tomuto návrhu žalobkyne.

Posúdenie Všeobecným súdom

152 Ako vyplýva zo všetkých vyššie uvedených úvah, Všeobecný súd môže účinne rozhodnúť o žalobe na základe návrhov, dôvodov a argumentov uvedených v priebehu konania.

153 Je preto potrebné zamietnuť návrh žalobkyne nariadiť Komisii, aby predložila list nemeckého kancelára (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. septembra 2008, Williams/Komisia, T-42/05, neuvverejnený v Zbierke, body 130 a 131).

154 Vzhľadom na uvedené treba žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

155 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Okrem toho podľa odseku 4 toho istého článku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania.

156 Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, znáša svoje vlastné trovy konania a je potrebné ju zaviazat' na náhradu trov konania Komisie v súlade s jej návrhmi. Dánske kráľovstvo, Fínska republika a Švédske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Európskej komisie.**
- 3. Dánske kráľovstvo, Fínska republika a Švédske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Martins Ribeiro

Wahl

Dittrich

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 13. januára 2011.

Podpisy